

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE**26 februarie 2016****mun. Chișinău**

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecători – Ion Guzun, Iurie Diaconu, Petru Moraru, Valentina Clevadi,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului Bogaticov Maxim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2015, în cauza penală în privința lui

Bogaticov Maxim Valentin, născut la 15 februarie 1981, domiciliat mun. Chișinău, str. Cornului 3/2, ap.54.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 01.04.2010 pînă la 04.03.2013;*
2. *Instanța de apel de la 12.04.2013 pînă la 02.10.2013;*
3. *Instanța de recurs de la 14.01.2014 pînă la 08.04.2014;*
4. *Instanța de apel de la 16.05.2014 pînă la 06.03.2015;*
5. *Instanța de recurs de la 03.08.2015 pînă la 26.02.2016.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 martie 2013, Bogaticov Maxim a fost achitat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă a lui Boțan Vladimir împotriva lui Bogaticov Maxim cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 20 000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei a fost lăsat fără soluționare.

2. De către organul de urmărire penală, Bogaticov Maxim a fost învinuit în faptul că, la 16 mai 2009, aproximativ la ora 21:40, aflîndu-se la volanul autovehiculului de model „VAZ 2101”, cu n/î CHO 267 și deplasîndu-se pe str. L. Deleanu din direcția str. Alba-Iulia spre șos. Balcani, mun. Chișinău, ajungînd în apropierea casei nr. 2 din str. L. Deleanu, nu a manifestat prudență sporită la trafic, ignorînd astfel cerințele art. 3, 45 alin. (1), (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, conform cărora, „participanții la trafic care circulă pe drumurile publice sînt obligați să se conformeze prezentului Regulament, mijloacelor de semnalizare rutieră și semnalelor folosite în circulație și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, și ca urmare a comis tamponarea (traversarea) pietonului Boțan Pavel, care se afla pe carosabil nemișcat, în poziție orizontală, perpendicular direcției de deplasare a automobilului.

În rezultatul tamponării, părții vătămate Boțan Pavel, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1016 din 30 iunie 2009, i-au fost cauzate vătămări corporale grave, care se află în legătură cauzală directă cu survenirea decesului.

3. Nefiind de acord cu sentința, au atacat-o cu apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Bogaticov Maxim să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Vl. Boțan, să fie admisă integral.

În argumentarea cerințelor solicitate a invocat că probele administrate la urmărirea penală și cercetate în ședința de judecată sunt pertinente, concludente și admisibile, care confirmă pe deplin încălcarea de către M. Bogaticov a prevederilor art. 3, 45 alin.(1) și (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, prin ce a comis din imprudență, prin lipsă de atenție și neglijență la trafic, infracțiunea incriminată. A indicat că sentința este ilegală, fiind adoptată contrar prevederilor art. 101 și 394 Cod de procedură penală, fiind lăsate fără apreciere probele prezentate de acuzare, însă care pe deplin demonstrează vinovăția inculpatului, și anume: declarațiile succesorului părții vătămate Vl. Boțan, a martorilor R. Bogaticov, G. Nicolai, V. Coșulean, V. Pîrlea, precum și actele cauzei - schița accidentului rutier, procesul-verbal de cercetare la fața locului și fototabelul, procesul-verbal de examinare a unității de transport, raportul de expertiză medico-legală nr. 1016 din 30.06.2009, raportul de expertiză complexă medico-legală autotehnică din 10.10.2011 și raportul de expertiză medico-legală în comisie din 18.07.2012. Totodată, menționează că instanța ilegal l-a achitat pe inculpat, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii. A invocat că există temeiul real - fapta prejudiciabilă săvârșită din imprudență, și anume din neglijență, prin inacțiune de atitudine și deplasarea neregulamentară și respectiv, temeiul juridic de atragere la răspundere penală a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii comise. Norma respectivă reflectă săvârșirea infracțiunii din imprudență, urmare a neglijării prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, care de către acuzare a fost demonstrat;

- succesorul părții vătămate Vl. Boțan, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Bogaticov Maxim conform învinuirii înaintate și admiterea integrală a acțiunii civile, invocând că în baza probelor prezentate în cadrul ședinței de judecată vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită pe deplin deoarece s-a constatat că acesta a ignorat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, nu a manifestat prudență sporită la trafic. Concluziile date reiese și din declarațiile lui M. Bogaticov depuse în cadrul urmăririi penale, astfel dacă inculpatul era atent la volanul automobilului el îl vedea pe pătimit, fie că acesta traversa strada, sau că căzuse jos. Prin urmare, pietonul este un obstacol, iar șoferul este obligat să observe acest obstacol, să frîneze și evident să evite careva tamponare, ceea ce inculpatul nu a făcut. Șoferul trebuie să decidă cu ce viteză trebuie să se deplaseze cu automobilul în dependență de condițiile climaterice, de timpul de afară, de starea carosabilului și altele. Cît privește raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 60 din 18 iulie 2012, potrivit concluziei căreia, „la momentul săvârșirii impactului dintre corpul pietonului și automobilul „VAZ CHO 267”, cet.P. Boțan era deja decedat”, a menționat că raportul dat este o probă, în raport cu alte probe prezentate, iar instanța de judecată urma să dea aprecierea corespunzătoare acestora, în coraport cu toate rapoartele de expertiză care au fost efectuate și anexate ca probe la materialele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2013, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de acuzatorul de stat și de succesorul părții vătămate Vl. Boțan.

4.1. În motivarea soluției sale instanța de apel a invocat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o

apreciere justă în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea inculpatului Bogaticov Maxim de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a conchis că, nu și-a găsit confirmare învinuirea adusă inculpatului privind încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijlocului de transport, tamponând cet. P. Boțan. În argumentarea acestei concluzii instanța a reținut că, reieșind din declarațiile inculpatului M. Bogaticov, concluziile raportului de expertiză auto-tehnică din 12.06.2009 și raportului de expertiză complexă nr.1716, 258 din 10.10.2011, prin care s-a constatat că șoferul automobilului nu a dispus de posibilitate tehnică de a evita tamponarea corpului pietonului prin frînare, se dovedește că inculpatul circula regulamentar, or, după cum rezultă din declarațiile inculpatului, la momentul observării pietonului culcat, cu faza scurtă, dînsul nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea.

Totodată, instanța de apel a menționat că probele prezentate de acuzare în confirmarea vinovăției inculpatului, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului cu fototabelul, schema accidentului rutier, procesul-verbal de examinare a unității de transport, raportul de expertiză medico-legală nr. 1016 din 18.05.2009, nu pot fi reținute ca probe ce ar demonstra vina inculpatului, deoarece ele doar constată faptul accidentului rutier și leziunile corporale ale victimei, dar nu vinovăția inculpatului. Or, probele nominalizate sunt în contradicție cu raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 60 din 18.07.2012, prin care s-a constatat că, la momentul impactului dintre corpul pietonului și autoturismului VAZ 2101, cu n/î CHO 267, victima Boțan Pavel era deja decedat, întrucît anterior de tamponare, aproximativ cu 30-40 min., acesta a fost lovit de un alt automobil.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat care, invocînd ca temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Recurentul a menționat că instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar, fapt ce a dus la achitarea nefondată a lui M. Bogaticov, deoarece vina lui este dovedită prin probele acumulate și prezentate de partea acuzării, și anume: prin declarațiile martorilor V. Pîrlea, V. Coșulean, schema și procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, raportul de expertiză medico-legală a cadavrului nr. 1016 din 18.05.2009, raportul de expertiză complexă (auto-tehnică și medico-legală) nr.1716, 258 din 10.10.2011, procesul-verbal de examinare și verificare a stării tehnice a unității de transport, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 60 din 18.07.2012.

Astfel, probele prezentate în confirmarea vinovăției inculpatului Bogaticov Maxim urmau a fi apreciate de către instanțele judecătorești din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

5.1. Recurs ordinar împotriva hotărîrilor nominalizate în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a declarat și avocatul Vornicescu Constantin în numele succesorului părții vătămate Boțan Vladimir, care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărîrilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare a inculpatului Bogaticov Maxim în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate.

Recurentul a menționat că, instanțele judecătorești și-au motivat hotărîrile pe probele care au fost cercetate în ședințele de judecată, astfel acestea urmau să dea aprecierea tuturor probelor anexate la materialele cauzei, atît a înscrisurilor, raporturilor de expertiză, cît și a declarațiilor martorilor. Însă, instanțele de fond s-au bazat în exclusivitate pe concluziile raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 60 din 18.07.2012, potrivit căruia la

momentul impactului victima P. Boțan, era deja decedat, necătînd la faptul că anterior au fost efectuate încă 2 expertize medico-legale din 18.05.2009 și 10.10.2011, în concluziile cărora experții nu au constatat că victima la momentul impactului era decedat. Astfel, apar dubii în concluziile raportului de expertiză în comisie din 18.07.2012, unde, peste o perioadă de 3 ani, să se constate că cet. P. Boțan era decedat la momentul loviturii.

Totodată, martorul V. Coșuleanu, a declarat că a auzit zgomotul loviturii, un strigăt, apoi zgomot, iar apropiindu-se a văzut o persoană jos și un automobil de model „VAZ” la câțiva metri de el. Alte automobile nu a văzut ca să circule cu careva timp înainte de lovitură sau la acel moment, luminile la automobilul implicat în accident erau slabe, iar afară era seară tîrzie cu vizibilitate redusă. Suplimentar, fiind audiat în instanța de apel a comunicat că s-a apropiat de persoana care se afla jos, l-a palpat, acesta era călduț. Prin urmare, instanțele nu au dat aprecierea corespunzătoare acestor declarații, or, raportul de expertiză este aceeași probă, care trebuie să fie cercetată și apreciată în ansamblu cu alte probe. Consideră că tamponarea părții vătămăte, a avut loc din neatenție conducătorului auto, iar aceste circumstanțe și dovezi, demonstrează legătura cauzală între încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către M. Bogaticov și decesul victimei. Astfel, atît instanța de fond, cît și cea de apel, eronat au interpretat circumstanțele cauzei și nu au dat aprecierea tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, în consecință fiind pronunțate hotărîri nelegale.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 08 aprilie 2014, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror și de avocatul Vornicescu Constantin în numele succesorului părții vătămăte Boțan Vladimir, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui Bogaticov Maxim și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel a argumentat la general faptul că probele administrate și prezentate de acuzatorul de stat nu confirmă vinovăția inculpatului, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se pronunțe asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, și deși, instanța de apel a menționat prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei recurate.

În atare circumstanțe, s-a reținut că instanța de apel pripit și-a motivat soluția de menținere a achitării inculpatului Bogaticov Maxim, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Instanța de recurs a constatat că atît instanța de fond, cît și cea de apel nu au apreciat raportul de expertiză complexă auto-tehnică și medico-legală nr.1716, 258 din 10 octombrie 2011, concluziile căreia sunt atît în favoarea inculpatului, cît și în defavoarea acestuia, limitîndu-se doar la transcrierea concluziilor din raport, fără a le analiza și a le raporta la fapta comisă.

Instanțele nu au dat apreciere declarațiilor inculpatului Bogaticov Maxim, care a confirmat că se deplasa cu viteza de aproximativ 50 km/oră, iar potrivit experimentului efectuat la locul accidentului rutier, șoferul a putut observa obstacolul (pietonul culcat) la vizibilitatea luminii în faza scurtă de la distanța de 25 metri, iar în faza lungă de 35 metri. Iar potrivit procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și schemei semnată de către inculpat, s-a constatat că, de la locul tamponării (călcării) pietonului, acesta a fost tîrît 11,6 metri, și doar de la cadavrul acestuia se observă urmă de frînare la o distanță de 2,8 metri.

Prin urmare, instanța nu a verificat dacă a avut destul timp și posibilitatea tehnică șoferul automobilului să oprească automobilul prin frînare de la momentul vizibilității obstacolului. Totodată, instanțele nu au verificat care a fost motivul că Bogaticov Maxim,

nu a întreprins careva măsuri (acțiuni) în vederea efectuării careva manevre de ocolire pentru a evita tamponarea, în cazul în care pe carosabil alte automobile nu circulau.

Instanța de recurs a menționat că, instanța de apel nu a dat aprecierea corespunzătoare declarațiilor martorilor V. Pîrlea, V. Coșuleanu referitor la perioada de timp a accidentului rutier – vizibilitatea fiind redusă (ora 21:40) la data de 16 mai 2009, că afară începea să se însereze, acest timp fiind cel mai periculos pentru conducătorul auto, iar la automobilul „VAZ 2101”, lumina farurilor era slabă, însă în Regulamentul Circulației Rutiere se menționează că, „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”.

De asemenea, instanța de apel nu a apreciat în totalitate concluziile raporturilor de expertiză medico-legale nr.1016 din 30.06.2009 și complexă nr.1716, 258 din 10.10.2011, potrivit cărora experții nu au constatat că victima Boțan Pavel la momentul tamponării era decedat. Astfel, raportul de expertiză în comisie nr.60 din 18.07.2012, pe care și-au bazat instanțele concluziile, vine în contradicție cu datele din expertizele nominalizate mai sus.

Colegiul penal a menționat că, n-au fost verificate și apreciate declarațiile depuse de Bogaticov Maxim în calitate de bănuit la 25 mai 2009 (f.d.61-62, v.I), iar instanța de apel pripit a susținut poziția primei instanțe în ce privește aprecierea probelor, acceptând niște concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor martorilor V.Coșuleanu și V.Pîrlea, precum și probele materiale.

Astfel, instanța de apel nu și-a expus punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și menționate în cererile de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrare în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor comise de către acesta.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2015, au fost admise apelurile procurorului și a succesorului părții vătămate V.Boțan, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Bogaticov Maxim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.b) Codul penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Conform prevederilor art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Bogaticov Maxim în contul lui Boțan Vladimir dauna morală în sumă de 15 000 lei.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de către Boțan Vladimir privind încasarea daunei materiale de la Bogaticov Maxim, lăsînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă.

7.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, Bogaticov Maxim, la 16 mai 2009, orele 21:40, în mun. Chișinău, conducînd automobilul de model „VAZ 2101”, cu n/î C HO 267, pe str.L.Deleanu din direcția str.Alba Iulia spre șos.Balcani și ajungînd în apropierea casei nr.2 de pe str.Deleanu, nu a manifestat prudență sporită la trafic, a ignorat cerințele art.3, 45 (1), (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, ce indică, că „participanții la trafic care circulă pe drumurile publice sînt obligați să se conformeze prezentului Regulament, mijloacelor de semnalizare rutieră și semnalelor folosite în circulație și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului...; să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) condițiile rutiere, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, în loc

de aceasta șoferul Bogaticov Maxim a comis tamponarea (traversarea) pietonului Boțan Pavel, a.n.1939, care se afla pe carosabil nemișcat, în poziție orizontală, perpendicular direcției de deplasare a automobilului.

Astfel, șoferul Bogaticov Maxim nu a ținut cont de starea psihofiziologică, de condițiile rutiere, și anume că era timp de noapte, în timpul conducerii automobilului purta discuții cu fratele ce se afla în salon, deși potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului cu schema anexată, Bogaticov Maxim a avut posibilitate să vadă obstacolul nemișcat de la distanța de 35 metri, astfel avînd loc suficient pentru a opri prin frînare, acesta nu a frînat din timp, deși se deplasa pe timp de noapte cu lumina inclusă la faza scurtă, iar din întîmpinare veneau alte mașini, în așa mod fiindu-i redusă substanțial vizibilitatea, el a condus mașina cu viteză sporită, neținînd cont de dexteritatea în conducere, care î-i permite să prognozeze situațiile periculoase, și anume apropierea de un obstacol nemișcat.

Bogaticov Maxim a creat o situație rutieră periculoasă, ce a condus la tamponarea pietonului, care nu a apărut brusc pe direcția sa de deplasare, ci se afla jos pe carosabil nemișcat, în poziție orizontală, perpendicular direcției de deplasare. În rezultatul tamponării cet.Boțan Pavel, i-au fost cauzate vătămări corporale grave, care se află în legătură cauzală directă cu survenirea decesului.

Instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului Bogaticov Maxim pe art.264 alin.(3) lit.b) Codul penal, după semnele calificative: *încălcarea regulilor de securitate a circulației mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

Astfel, analizînd declarațiile martorului Bogaticov Roman și apreciindu-le, conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cu declarațiile martorilor Pîrlea Vitalie și Coșuleanu Vasile, declarațiile succesului părții vătămate Boțan Vladimir, declarațiile expertului Iachimov Oleg, instanța de apel a constatat că ele nicidecum nu demonstrează nevinovăția inculpatului Bogaticov Maxim în săvîrșirea infracțiunii imputate, fiind în contradicție cu celelalte probe analizate în ședința instanței de apel.

Totodată, cu toate că martorul Bogaticov Roman a considerat că, din motivul că strada nu era dotată cu suficiente dispozitive de iluminare, nu au observat obstacolul ce le-a apărut în cale, dînsul de facto confirmă vinovăția inculpatului Bogaticov Maxim, în săvîrșirea infracțiunii imputate lui, explicînd că pînă la momentul tamponării mijlocul de transport nu s-a oprit, astfel instanța de apel a considerat că, declarațiile acestui martor nu echivalează cu achitarea inculpatului în comiterea infracțiunii imputate lui.

De asemenea, instanța de apel a considerat că vina inculpatului Bogaticov Maxim în comiterea infracțiunii imputate, este pe deplin dovedită și de următoarea sistemă de probe și documente, cum ar fi: procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d.8-9); tabelul fotografic (f.d.10-16); schița accidentului rutier (f.d.18-19); procesul-verbal de examinare și verificare a stării tehnice a unității de transport (f.d.20), raportul de expertiză medico-legală nr.1016 din 18.05.2009 (f.d. 29-32).

Astfel, instanța de apel a considerat că partea acuzării a prezentat instanței probe pertinente, admisibile și concludente, care în volum deplin dovedesc vinovăția inculpatului Bogaticov Maxim de comiterea infracțiunii imputate lui.

Mai mult ca atît, instanța de apel a considerat că prima instanță, nu a dat apreciere corectă raportului de expertiză complexă auto-tehnică și medico-legală nr.1716, 258 din 10 octombrie 2011, limitîndu-se doar la transcrierea concluziilor din raport, fără a le analiza și a le raporta la fapta comisă. Potrivit raportului de expertiză nominalizat, la momentul observării pietonului culcat, la faza scurtă, șoferul automobilului nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea prin frînare, deoarece distanța de oprire a automobilului care se deplasa cu viteza de 60 km/oră este mai mare decît distanța vizibilității obstacolului (pietonului) în faza scurtă de 25 metri.

Astfel, distanța de oprire a automobilului care se deplasa cu viteza de 60 km/oră pe carosabilul neiluminat - este de 36 metri.

Inculpatul Bogaticov Maxim a confirmat că se deplasa cu viteza de aproximativ 50 km/oră, iar potrivit experimentului efectuat la locul accidentului rutier, șoferul a putut observa obstacolul (pietonul culcat) la vizibilitatea luminii în faza scurtă de la distanța de 25 metri, iar în faza lungă de la distanța de 35 metri.

Potrivit materialelor cauzei, și anume procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și schemei, semnată de către inculpat, se constată că, de la locul tamponării (călcării) pietonului, acesta a fost tîrît 11,6 metri, și doar de la cadavrul acestuia se observă urmă de frînare la o distanță de 2,8 metri.

De asemenea, instanța de apel a indicat că prima instanță nu a apreciat în totalitate concluziile raporturilor de expertiză medico-legale nr.1016 din 30.06.2009 și complexă nr.1716, 258 din 10.10.2011, potrivit cărora experții nu au constatat că victima Boțan Pavel la momentul tamponării era decedat. Nici în una din ele nu se afirmă cu certitudine faptul tamponării pietonului de către un alt mijloc de transport, urmele de sînge au rămas la fața locului anume în locul unde corpul pietonului a rămas intact în urma traversării de către automobilul „VAZ”, condus de inculpatul M. Bogaticov, precum și nu sunt careva martori sau date care ar afirma faptul că pietonul în cauză a fost lovit și de un alt automobil sau că corpul pietonului s-a aflat careva timp nedeterminat, de pînă la 30-40 min., amplasat pe traseu care este în vizorul atît a pietonilor, cît și a șoferilor, inclusiv în jurul orei 21:40, a lunii mai (16.05.2009).

Astfel, instanța de apel a conchis că concluziile raportului de expertiză în comisie nr.60 din 18.07.2012, în care se indică că „...se poate afirma cu cea mai mare probabilitate că la momentul impactului dintre corpul pietonului cu automobilul VAZ CHA 267, cet.Boțan Pavel era deja decedat. Anterior de tamponare, aproximativ cu 30-40 min., cet.Boțan Pavel probabil a fost lovit de un alt automobil, de tip autoturism...”, vine în contradicție cu datele din expertizele nominalizate mai sus.

De asemenea, instanța a menționat că, Bogaticov Maxim avînd calitate de bănuït la 25 mai 2009 (f.d.61-62, v.I), a declarat că, „la locul accidentului s-au apropiat persoane, i-au controlat pulsul și au spus că este încă viu, mai tîrziu a înțeles că pietonul a decedat. Totodată susținînd că, „a fost orbit de farurile automobilelor care veneau în întîmpinare”, depoziții care au fost ulterior modificate declarînd că la momentul traversării de către automobil peste pieton, din partea opusă venea alt mijloc de transport, la care lumina farurilor era slabă, dar pe el nu l-a orbit (f.d.22, 62, v.I).

Astfel, instanța de apel, analizînd probele cercetate atît la urmărirea penală, în prima instanță, cît și în cadrul instanței de apel, a ajuns la concluzia că inculpatul Bogaticov Maxim, prin acțiunile sale a săvîrșit încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență decesul unei persoane, adică infracțiunea prevăzută de art.264 alin (3) lit.b) Cod penal.

Privitor la apelul înaintat de către succesorul părții vătămate VI.Boțan în latura civilă, instanța de apel a reținut că ultimul a suportat cheltuieli pentru înmormîntarea tatălui său, însă de către acesta nu au fost prezentate careva probe incontestabile pentru stabilirea cuantumului concret a prejudiciului material. Cu toate că în cerere indică suma de 20 000 lei (f.d.137, v.I), însă aceasta nu este posibil de constatat fără a amîna judecarea cauzei, astfel, reieșind din prevederile art.225 alin.(3) Cod de procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile. Totodată, instanța a considerat necesar a admite parțial acțiunea civilă, dispunînd încasarea în beneficiul lui VI.Boțan de la M.Bogaticov a prejudiciului moral în sumă de 15 000 lei, considerînd ca fiind exagerată suma de 100 000 lei pretinsă de către acesta, reieșind din practica CEDO privind modul de încasare a prejudiciului moral, cît și de prevederile art.1423 Cod civil, conform căruia, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se

determină de către instanța judecătorească reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului Bogaticov Maxim, făcând trimitere la prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței. Recurentul invocă ilegalitatea deciziei instanței de apel, or, cele constatate și reținute de instanță, intră în contradicție cu circumstanțele de drept și de fapt; cauza s-a judecat unilateral; s-au încălcat prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, după sentința de achitare, nu au fost audiați martorii acuzării; în rapoartele de expertiză s-a invocat că Boțan Pavel a fost anterior tamponat de către un alt automobil, din ce rezultă că la momentul tamponării de către Bogaticov Maxim, Boțan Pavel, era deja decedat, cauza decesului se constată prin expertiza medico-legală; nici un martor nu a văzut accidentul; în conformitate cu prevederile art.97 Cod de procedură penală; instanța de apel contrar materialelor cauzei a constatat că inculpatul recunoaște vina de cele imputate, pe când un asemenea fapt nu a avut loc; instanța a făcut referire la o trecere de pietoni, făcând trimitere la o încălcare ce nu este inclusă în rechizitoriu, ori în materialele cauzei nici nu era trecerea pentru pietoni prin apropiere la momentul impactului; lipsește obiectul și latura obiectivă a infracțiunii imputate inculpatului.

8.1. Potrivit prevederilor art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului Bogaticov Maxim, prin care a solicitat respingerea recursului, deoarece recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor administrate care au dus la condamnarea inculpatului. Totodată, instanța de apel corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Bogaticov Maxim în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, iar la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art.5 Cod penal.

9. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei și temeiurile invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, recurentul a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal lărgit constată că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Analizând materiale cauzei, Colegiul penal lărgit relevă că, instanța de apel, judecând apelul procurorului și a succesului părții vătămate Vl.Boțan, a supus unei cercetări minuțioase toate probele administrate la dosar, a verificat și cercetat actele cauzei care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatului Bogaticov Maxim în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, este dovedită pe deplin.

Colegiul penal lărgit constată că, recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei și nu sînt prevăzute ca teme pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Argumentul apărării, precum că instanța de apel în procesul examinării cauzei penale s-a manifestat în favoarea acuzării, este lipsit de teme.

Analizînd textul deciziei contestate, Colegiul penal relevă că, instanța de apel, reieșind din prevederile legale anterior nominalizate, a dat o apreciere corectă declarațiilor succesorului părții vătămate, a martorilor, cît și probelor scrise, care au fost analizate în ansamblu, în mod obiectiv.

Referitor la motivul recurentului, precum că au fost încălcate prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, după sentința de achitare nu au fost audiați martorii acuzării, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, or, potrivit proceselor-verbale din 30.09.2014, 27.01.2015, 20.02.2015 și ordonanțelor de aducere silită în ședința de judecată a martorilor Coșuleanu Vasile și Pîrlea Vitalie din 13.02.2015, 27.02.2015 (f.d.178-186, v.II) justificate prin raporturile colaboratorilor de poliție (f.d.188, 189, v.II), acești martori nu puteau fi aduși în fața instanței din motiv că și-au schimbat domiciliul, iar locul aflării lor nu a fost stabilit. Astfel, potrivit art.371 Cod de procedură penală, instanța a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru aducerea lor în ședința de judecată.

Potrivit art.371 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, poate avea loc la cererea părților în cazul în care martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuit, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art.109 Cod de procedură penală.

În cauză, în legătura cu imposibilitatea absolută de a prezenta martorii Coșuleanu Vasile și Pîrlea Vitalie, la solicitarea procurorului participant în ședință, instanța de apel a dat citire declarațiilor acestor martori, care au fost apreciate în coroborare cu alte probe și nu pot fi puse la îndoială, or, au fost date cu respectarea normelor de procedură penală și prin acestea se dovedește incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate.

Totodată, instanța de recurs menționează că, conform procesului-verbal al ședinței instanței de apel (f.d.193-197 v.II), atît partea apărării, cît și inculpatul, în conformitate cu prevederile art.24 alin.(4) Cod de procedură penală, și-au ales poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independenți de instanță, însă nu au solicitat cercetarea suplimentară a probelor, inclusiv audierea martorilor sau prezentarea altor probe.

La fel, potrivit art.27 Cod de procedură penală, instanța apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

În acest sens, Colegiul penal nu are careva dubii asupra declarațiilor succesorului părții vătămate Boțan Vladimir, a martorilor Coșuleanu Vasile și Pîrlea Vitalie, care în coroborare cu celelalte probe dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Referitor la eroarea gravă de fapt care o invocă recurentul, precum că instanța a indicat că inculpatul recunoaște vina în cele săvîrșite, pe cînd acesta nu a recunoscut-o, Colegiul

menționează că, eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art.6 pct.11¹) Cod de procedură penală, și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor și trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să întrunească două condiții: să corespundă gradului de gravitate și să nu prezinte dubii asupra existenței sale.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o susține.

Reieșind din textul deciziei instanței de apel rezultă că instanța a menționat că de fapt inculpatul nu neagă faptul trecerii cu automobilul peste partea vătămată, ceea ce corespunde realității. Totodată, instanța de apel a apreciat critic afirmațiile inculpatului, precum că nu a avut posibilitate tehnică de a observa pietonul Boțan Pavel, care se afla în poziție orizontală pe partea carosabilă *deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, deoarece sunt combătute de celelalte probe analizate mai sus și apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, și care demonstrează cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate.*

Astfel, Colegiul penal conchide că, declarațiile depuse de către inculpatul Bogaticov Maxim, prin care dînsul nu recunoaște comiterea infracțiunii comise, nu corespund adevărului, fiind depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală, și se resping fiind combătute prin întreaga sistemă de probe administrate în cauză care demonstrează cu certitudine vina lui în comiterea infracțiunii incriminate. Totodată, Colegiul penal consideră corectă concluzia instanței de apel că vinovăția inculpatului se dovedește integral și prin următoarele probe - declarațiile martorilor Pîrlea Vitalie, Coșuleanu Vasile, Bogaticov Roman; procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d.8-9, v.I); tabelul fotografic (f.d.10-16, v.I); schița accidentului rutier (f.d.18, 19, v.I); procesul-verbal de examinare și verificare a stării tehnice a unității de transport (f.d.20, v.I); raportul de expertiză medico-legală nr.1016 din 18.05.2009 (f.d.29-32, v. I).

Colegiul penal consideră că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea, lui deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate mai sus, dovedesc cu certitudine comiterea de către dînsul a faptei incriminate.

Argumentele recurentului, precum că nu se face vinovat în comiterea faptei incriminate, deoarece prin rapoartele de expertiză auto-tehnică și medico-legale nr.1716, 258 din 10 octombrie 2011, s-a constatat că la momentul observării pietonului culcat, la faza scurtă, nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea prin frînare, nu pot fi reținute, dat fiind că instanța de apel a dat apreciere corectă acestor rapoarte în coraport cu celelalte probe administrate în cauză.

Totodată, Colegiul penal atestă că, după cum afirmă inculpatul, dînsul se deplasa cu viteza de aproximativ 50 km/oră, iar potrivit experimentului efectuat la locul accidentului rutier, șoferul a putut observa obstacolul (pietonul culcat) la vizibilitatea luminii în faza scurtă de la distanța de 25 metri, iar în faza lungă la distanța de 35 metri. Prin urmare, acesta a avut posibilitatea reală de a întreprinde măsura necesară pentru a evita tamponarea pietonului.

Mai mult, potrivit procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și schemei, semnată de către inculpat, s-a constatat că, de la locul tamponării (călcării) pietonului, acesta a fost tîrît 11,6 metri, și doar de la cadavrul acestuia se observă urmă de frînare la o distanță de 2,8 metri.

Potrivit concluziilor raporturilor de expertiză medico-legale nr.1016 din 30.06.2009 și complexă nr.1716, 258 din 10.10.2011, experții nu au constatat că victima P.Boțan la momentul tamponării era decedat, nici în una din ele nu se afirmă cu certitudine faptul

tamponării pietonului de către un alt mijloc de transport, urmele de sânge au rămas la fața locului anume în locul unde corpul pietonului a rămas intact în urma traversării de către automobilul „VAZ”, condus de inculpatul M.Bogaticov, precum și nu sunt careva martori sau date care ar afirma faptul că pietonul în cauză a fost lovit și de un alt automobil, sau că corpul pietonului s-a aflat careva timp nedeterminat, de pînă la 30-40 min., amplasat pe traseu care este în vizorul atît a pietonilor, cît și a șoferilor.

Astfel, raportul de expertiză în comisie nr.60 din 18.07.2012, potrivit căruia „se poate afirma cu cea mai mare probabilitate că la momentul impactului... cet.Boțan Pavel era deja decedat... Anterior de tamponare, aproximativ cu 30-40 min., cet.P.Boțan probabil a fost lovit de un alt automobil...”, nu poate fi reținut în conformarea nevinovăției inculpatului, deoarece vine în contradicție cu datele din expertizele nominalizate mai sus și cu experimentul efectuat, inclusiv și cu declarațiile martorilor: - Pîrlea Vitalie, care a declarat că aflîndu-se în str.L.Deleanu între casele nr.2 și nr.4 a auzit un zgomot de parcă cineva s-a lovit de ceva și a fost tîrît, a văzut o siluetă de om întinsă pe carosabil și o mașină la cîțiva metri în fața acestuia. Careva sunete de frînare nu a auzit, pe persoana ce a fost lovită a văzut-o ieșind din curtea casei cu circa 15-20 minute înainte de producerea impactului, alte lovituri sau zgomote cu certitudine nu a mai auzit; - Coșuleanu Vasile, care a declarat că se afla în curtea casei la vreo 60 de metri de la locul faptei, a auzit un strigăt, apoi un zgomot, apropiindu-se de locul accidentului a văzut o persoană zăcînd pe carosabil, la acesta era încă puls, imediat a telefonat echipajul 903. După urmările produse, și-a dat seama că automobilul implicat în acest accident a mers peste persoană, care se afla în spatele acestuia la o distanță de aproximativ 2 m.

Aceste declarații ale martorilor Pîrlea Vitalie și Coșuleanu Vasile sunt confirmate și prin declarațiile inculpatului Bogaticov Maxim din 25 mai 2009, care în calitate de bănuit a declarat că, *la locul accidentului s-au apropiat persoane, i-au controlat pulsul și au spus că este încă viu, mai tîrziu a înțeles că pietonul a decedat.* Totodată, inculpatul a susținut că, *a fost orbit de farurile automobilelor care veneau în întîmpinare*, depoziții care au fost modificate în cadrul audierii sale în calitate de bănuit, unde a declarat că la momentul traversării de către automobil peste pieton, din partea opusă venea alt mijloc de transport, *la care lumina farurilor era slabă, dar pe el nu l-a orbit.*

Referitor la temeiul recursului prevăzut la pct.8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal constată că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

La caz, se constată că instanța de apel a cercetat toate probele administrate în cauză și le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpatului de cele imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie a fost analizată minuțios în textul prezentei decizii și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Deși avocatul pe întreg procesul penal a invocat faptul că inculpatul nu este vinovat de săvîrșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel întemeiat a conchis că, aceasta nu generează achitarea acestuia precum s-a solicitat în cererea de recurs, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu judiciar și dovedesc cu certitudine că acțiunile lui Bogaticov Maxim întrunesc elementele constitutive ale componente de infracțiune prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Colegiul penal lărgit atestă că, conform probelor enumerate mai sus, în acțiunile inculpatului este prezentă latura obiectivă a infracțiunii imputate, deoarece dînsul a încălcat

regulile de securitate a circulației rutiere - art.3, 45 (1), (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, care a dus din imprudență la decesul unei persoane.

Totodată, este prezentă și latura subiectivă, care se caracterizează prin vinovăție sub forma imprudenței (atît în modalitatea neglijenței, cît și în cea a încrederii exagerate în sine). La calificarea faptei săvîrșite din neglijență, se i-a în considerare faptul că în fiecare caz urmează să se stabilească nu doar obligația de a respecta regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dar și posibilitatea persoanei de a le respecta și prevedea consecințele prejudiciabile. Or, această posibilitate ar putea fi limitată de anumite circumstanțe obiective sau subiective.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise în art.414-417 Cod de procedură penală și, avînd în vedere că argumentele recursului se combat prin cele expuse mai sus, se impune soluția de a-l respinge ca inadmisibil.

10. În conformitate cu art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Alexandru Luca în numele inculpatului Maxim Bogaticov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2015, în cauza penală, în privința lui **Bogaticov Maxim Valentin**, cu menținerea hotărîrei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **22 martie 2016.**

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Ion Guzun

Iurie Diaconu

Petru Moraru

Valentina Clevadî